

Gjældspost at betale; skal jeg ikke betale den Gjæld, jeg senere gjør!)

For det første, dette med at fortjene sin Skjæbne, tror jeg næppe vi udenforstaaende skulle tale saa dømmende Ord om. Hvad véd vi, der har levet vor Ungdom indenfor et sundt Hjem, der har faaet en god og sund Opdragelse, hvad véd vi om de Fristelser, der møder en halv hjemløs Kvinde, hvis Opdragelse er forsømt og som Følge deraf har saa faa aandelige Interesser, der kan fylde hendes Sind og Tanker som en Modvægt imod Kjødets Fristelser? Eller mon Forførereren altid taler Sandhed til hende, mon han siger sit Offer, at han er en gift Mand. Mon han ikke snarere lover hende Ægteskab? Og saa skulde han bag efter, naar han havde forført hende, være i sin gode Ret, naar han sagde: »Ja, ser Du, min Pige, mig faar du ikke noget af til Barnets Underhold. Jeg er en gift Mand, og for min Hustrues Skyld er jeg nødt til at overlade Dig til din egen Skjæbne som du nu ogsaa har fortjent«. Og saaledes kunde den gifte Mand forføre den ene Kvinde efter den anden uden at staa i nogensomhelst Forpligtelse til disse. Der vilde der sandelig ikke være den mindste Risiko for Manden at gaa Forførerens smudsige Veje.

I øvrigt samstemmer jeg naturligvis med Frk. Krebs i, at der bør være Straf for Ægteskabsbrud som for Lovbrud, men den virksomste Straf mener jeg at den er, der bringer Manden en vedvarende Fordring for hver Uregelmæssighed, han begaar. Hustruen kunde jo saa sikre sig imod at betale Mandens Udskejelser ved Oprettelsen af en Ægtepagt, i hvilken hendes Formue gjøres urørlig for Manden. Som Parthaver i Fælles ejendommen maa hun finde sig i, at andre Parthavere ogsaa faa deres Del af Ejendommen. Det er jo dog saa nær Slægt som Mandens Børn, der er Tale om.

I det hele taget vilde jeg anse det for meget heldigt, om Mand og Kvinde før Ægteskabet tog mange flere Forsigtighedsregler, end Tilfældet nu er. Man er tilbøjelig til at se for ideelt paa Ægteskabet, der dog er et Kompagniskab for Livet.

Det var ønskeligt, om man noget mere vilde høre efter det gamle Ord: Forord bryder ingen Trætte.

Louise Nørlund